

DIA i HORA SESSIÓ

**Divendres 10 de març a les
19.30h**

**Biblioteca
Pública
de la
Selva del
Camp**

C. Tarragona, 10

43470 la Selva del Camp

✉ biblioteca@laselvadelcamp.cat

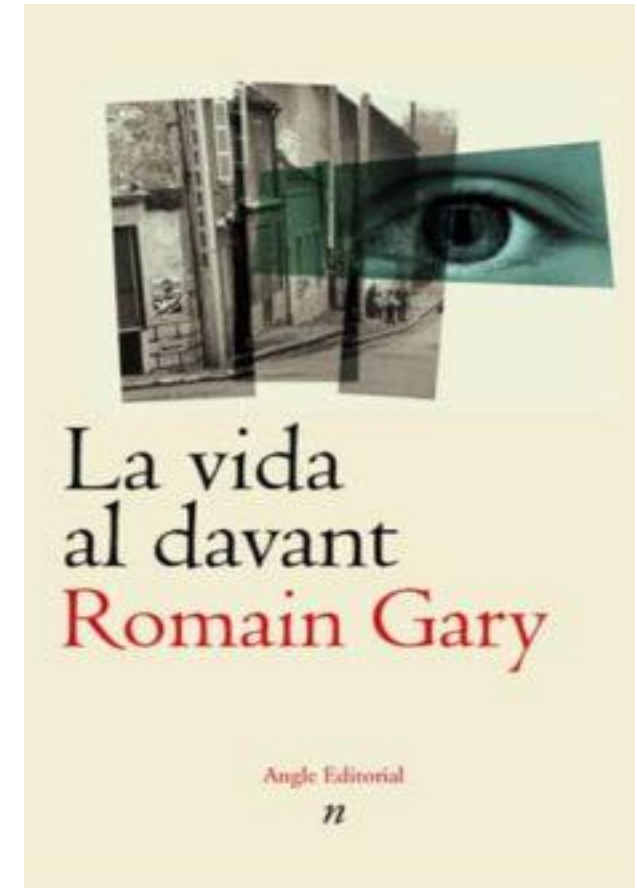
☎ 977 844 630

biblioteca-laselvadelcamp.webnode.cat

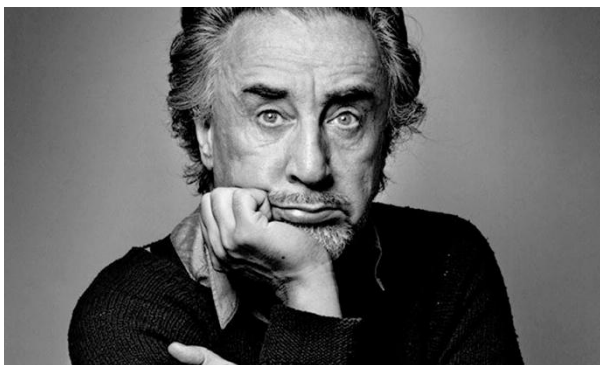
La vida al davant

Romain Gary

La vida al davant és la tendra història dels marginats explicada a través dels ulls de Momo, un nen àrab que viu a la pensió de la senyora Rosa, una vella exprostituta jueva, supervivent d'Auschwitz, que acull fills esgarriats en un suburbi de París. Romain Gary ens descriu un sòrdid mosaic humà - jueus i àrabs, africans, transvestits i prostitutes dels barris baixos- on Momo fa el seu aprenentatge vital. Amb el seu registre adolescent denuncia el racisme i el materialisme i fa una reflexió sobre la vellesa, la soledat, l'eutanàsia. La vida al davant, que va guanyar el premi Goncourt, sorprèn per la seva actualitat, plena d'ironia, ingenuïtat i amor. Un cant a favor de la solidaritat entre els oblidats.

Qui és Romain Gary

Va néixer a Vílnius, Lituània el 8 de maig de 1914, com a Roman Kacew. Encara que va néixer en terres lituanes de l'Imperi rus era jueu rus i mai va parlar lituà, sinó rus i jiddisch. Va passar la seva infància amb la seva mare a Vílnius, quan la ciutat pertanyia a Polònia Oriental amb el nom de Wilno, on cursà estudis de violí i dansa, sense el menor èxit. Més tard viuen a Varsòvia (1925-1928), uns dos anys i mig, on aprèn polonès a l'escola, i als tretze anys, el 1928, recalca amb ella a Niça, perfecciona la llengua francesa i decideix ser escriptor. Atès que el seu pare biològic, un jueu rus, mai ho va reconèixer, la seva mare el feia passar per fill d'Ivan Mozhujin, l'estrella del cinema rus.

Va combatre en les Forces Armades de França com a pilot durant la Segona Guerra Mundial i va ser condecorat com a Heroi de Guerra amb la Creu de Guerra pel general Charles De Gaulle; d'aquesta experiència va escriure *Educació europea* (1945). Nomenat Cavaller de la Legió d'Honor i Heroi de l'Alliberament, entre d'altres condecoracions públiques, després de concloure estudis de Dret ingressa en la carrera diplomàtica, gràcies al seu poliglòtisme, propi de molts jueus expatriats provinents d'Europa de l'Est (parlava i escrivia correctament francès, anglès, rus i alemany, a més de comprendre polonès, castellà, italià, lituà i jiddisch). Després de la guerra va treballar, per tant, com a diplomàtic fins a 1961 i va arribar a ser Cònsol General de França a Los Angeles (1958), on va arribar provinent de l'ambaixada de França a La Paz, Bolívia (1956), on era agregat d'afers exteriors, càrrec que també va exercir a Sofia (Bulgària) i Nova York, on va ser representant de França davant l'ONU. Mai va arribar a ser ambaixador, com volia la seva mare, degut, segons deien els seus afins, a la seva vida bohèmia.

Els seus millors amics a París van ser els escriptors André Malraux i Albert Camus, a qui freqüentava en les oficines de l'editorial Gallimard.

Va ser autor d'uns trenta llibres, novel·les, relats, assajos i memòries, a més de guions de cinema, mitjà en el qual va arribar a dirigir dues pel·lícules protagonitzades per la seva dona, Jean Seberg. El seu nom figura en els crèdits d'una vintena de pel·lícules, telefilms i sèries de televisió, en qualitat de guionista, argumentista, director o actor.

Es va suïcidar el 2 de desembre de 1980 al seu apartament de París.